

Олега Грабовського, ця трагедія стимулювала розвиток культурної самосвідомості та підтримку національних традицій серед українців.

У результаті дослідження стає очевидним, що голодомор 1932-1933 років має величезний вплив на формування сучасної української ідентичності, викликаючи роздуми та зміцнюючи національну самосвідомість, що визначає майбутнє країни.

Це свідчить про те, що голодомор 1932-1933 років став не лише елементом історії, але й ключовим моментом у формуванні сучасної національної свідомості українського народу. Наприклад, за даними історика Олега Грабовського, ця трагедія стимулювала розвиток культурної самосвідомості та підтримку національних традицій серед українців.

У результаті дослідження стає очевидним, що голодомор 1932-1933 років має величезний вплив на формування сучасної української ідентичності, утверджуючи історичну пам'ять та спонукаючи до зміни цінностей українського суспільства. Наприклад, наукові дослідження Ігоря Куринного підкреслюють, що голодомор відіграв важливу роль у розбудові солідарності та національної єдності серед українців, що визначає даліше становлення України.

Первякова Анастасія Володимирівна
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ НАВ'ЯЗУВАННЯ СВІТОВІ РАДЯНСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ В ФІЛЬМІ «ЦІНА ПРАВДИ»

Ні для кого не диво, що радянська влада завжди приховувала правду і нав'язувала свою модель потрібної та вигідної її версії. Мета була обширною: насадження комуністичної ідеології, контроль суспільства та втілення власних завдань. Радянська пропаганда використовувала комуністичну ідеологію для формування світогляду громадян, включаючи ідеї про класову боротьбу та соціалізм. Уряд контролював засоби масової інформації для формування позитивного образу радянської влади та приховування негативних аспектів. Способи досягнення мрії про ідеальне соціалістичне майбутнє також були різноманітними: використовувалась преса, радіо, література, мистецтво (чого тільки коштують усілякі плакати з лозунгами..), культурні заклади, державні свята і традиції. Також радянська влада широко використовує символіку та образи, які асоціює з собою: червона зірка (на прапорі, на одязі чи на інших об'єктах) та портрети лідерів (Леніна, Сталіна) які зустрічаються всюди і підсилюють ідеологічний вплив.

Цензура та репресії були настільки жорсткими, що доводили багатьох людей до самогубства. І страждали не тільки окремі люди, а й цілі країни. Україну також, на жаль, не минула участь - їй "у подарунок" випав Голодомор

1932-1933 рр. Але комусь же потрібно це викрити, пробираючись через найтемніші місця та події, щоб відновити справедливість.

Фільм "Ціна правди" є надзвичайно цікавим об'єктом для аналізу пропаганди та її впливу на громадськість. Кінострічка розповідає про валлійського журналіста Гарета Джонса, який в 1933 році приїхав до Радянського Союзу з метою взяти інтерв'ю у Сталіна. Гарет став свідком жорстоких репресій та народних лих, і, попри смертельні погрози спецслужб СРСР, розпочав власне розслідування. Його метою було виявити джерело фінансування промислового стрибка СРСР, а також з'ясувати реальну ситуацію в "комуністичному раю". Фільм цікавий для нас саме тому, що він знятий на реальних подіях і розповідає в багатьох деталях та з досить великою достовірною точністю. У подальшому ми будемо розглядати кілька ключових моментів, які в ньому висвітлюються.

Фільм досліджує, як урядові структури контролюють засоби масової інформації та використовують їх для поширення конкретної ідеології, блокуючи або спотворюючи інформацію, яка не відповідає офіційній ідеології. Головний герой Гарет Джонс стикається з цією проблемою, намагаючись донести правду до громадськості. Він стикається з небезпекою для свого життя, коли намагається розкрити правду про Голодомор, незважаючи на загрози та пропагандистські маніпуляції. Через психологічний тиск з боку уряду, головний герой піддається стресовим ситуаціям та внутрішнім конфліктам, що дає зрозуміти глибину його характеру та показує, як пропаганда впливає на психіку індивіда. Його відвага та рішучість в боротьбі за правду стають ключовими елементами сюжету. Джонсу пощастило отримати можливість бачити реальність за межами пропагандистського образу Радянського Союзу, бо він сам британець за походженням, отримав блискучу освіту, вільно володів багатьма мовами, був радником прем'єр-міністра Великобританії, писав статті до The Western Mail, The Times, Manchester Guardian, Berliner Tageblatt. Це все говорить нам про широкий кругозір особистості та волелюбність. Але, як ми бачимо в фільмі, навіть цього довгий час було замало.

Проблема в тому, що більшість людей або навіть не знають про радянський терор та голодомор, або настільки залякані, що нікому про це не повідомляють.

Зусилля Гарета викрити правду про Голодомор зіштовхуються з пропагандистськими маніпуляціями, які формують громадську думку на Заході. Через образ Гарета Джонса фільм показує, як медіа можуть впливати на громадську думку, а також на політичні рішення. Фільм демонструє, як пропаганда може впливати на міжнародні відносини, зокрема, на визнання Радянського Союзу Заходом. Бо в очах останнього - комуністи досягнули успіху під час того, як інші держави потерпають від економічної кризи. Але все ж таки будь-яка людина розумна повинна була задуматись: а як так вийшло і як взагалі це можливо?.. Це підкреслює важливість критичного мислення та незалежної журналістики в міжнародних відносинах.

Підсумовуючи, дослідження проблеми нав'язування світові радянської пропаганди є важливими для розуміння подій того часу та теперішнього. Тодішня влада мала дуже сильний вплив на життя людей, їх мислення. Вона неймовірно сильно обмежувала права та свободи індивідів, що в кінцевому результаті ні до чого гарного не призвело. Ця проблема є актуальною і в сучасному світі, оскільки вона впливає на глобальну політику і міжнародні відносини, тому це підкреслює важливість продовження її дослідження.

Пільтєєва Вікторія Антріївна
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

ВИСВІТЛЮВАННЯ ГОЛОДОМОРУ У ФІЛЬМІ «ЦІНА ПРАВДИ»

Голод, який поширювався протягом 1932р., набув найстрашнішої сили на початку 1933р. Підраховано, що на початку року середня селянська родина з п'яти чоловік мала близько 80кг зерна, щоб проіснувати до наступного врожаю. Інакше кажучи, кожний її член мав близько 1,7кг на місяць. Залишившись без хліба, селяни їли котів, собак, щурів, кору, листя, навіть пили помиї з добре забезпечених кухонь членів партії. Мали місце чисельні випадки канібалізму. «Буряки, які садили в огороді, не викопували. А вже викопували мерзлимими. Мерзле не заберуть. А ми це їли. Літом збирали колоски, ходили шукали ховрахів, ловили деркачів на луку, їли голубів. У діда була голубятня, поступово з'їли.», «Вживали хто як міг. З липи здирали кору, сушили і пекли коржі, з сосни ламали відростки, їли шишки, вживали різні корінці, дикий бур'ян, варили борщ з кропиви. Їли горобців, їжаків, собак, котів.»

У фільмі показані моменти голоду, коли люди їли кору дерев(вона лежала у них в тарілках). Був момент з канібалізмом, коли діти з'їли свого брата, який сам напевно загинув від голоду. Лише два варіанта їжі було показано – кора та людське м'ясо, але на справді варіантів було більше.

«Жили всі закрито, мати на засов хвірку закривала і кричала, щоб ми не виходили за цю хвіртку, бо на вулиці, що поряд, їли дітей. Ну, це страшно. А скількох хоронили таких, що ще рухалися. Чому? А щоб не заїжджати. Сьогодні він ще рухається трохи, а завтра знову заїжджати. Не було ні коней, ні підвод, ні тих, хто б їх возив. Тож тих, хто ще живий був валили на той віз і кидали в могилу.» Люди, позбавлені будь-якого продовольства пухнули і помирали від голоду. Більшість померлих не хоронили — просто не було кому. В кращому разі трупи звозили в братські могили, куди часто потрапляли й живі люди.

Фільм демонструє момент, де двоє чоловіків закидають у повозку з мертвими людьми труп жінки, а потім кладуть ще й живу дитину, яка була тієї жінки. Показане відповідає тому, як тоді були справи зі смертями.

Вартим уваги аспектом голоду є намагання викреслити його з суспільної свідомості. Ще до зовсім недавнього часу радянська позиція зводилася до